

O dvanácti měsíčkách

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

Nedaleko Botiče
žili byli rodiče
a ti měli tři děti,
za které se museli
vám každou chvíli stydět.
Když měly spát, nespaly,
pod stolem se kopaly.
Chvíli neposeděly.
Jezdila k nim pohotovost
v sobotu i v neděli.
S divokými dětmi do Divoké Šárky
jedte tramvají.
Jedte tramvají!
Tam jim dejte zabrat.
Tam jim kupte párky.
Tam se srovnají.
Tam se srovnají.
Hlavně unavit je,
uondat je, vyčerpat.
Jak ovečky půjdou večer spát.
Otcové a matky,
nedělejte zmatky.
Rychle pojdte sem!
Rychle pojdte sem!
Shromážděte všecka zdivočelá děcka
tady pod lesem.
Tady pod lesem.
Hlavně unavit je,
uondat je, vyčerpat.
Jak ovečky půjdou večer spát.
V tom šáreckém údolí
zavalte je úkoly.
Děti mají rezervy.
Když nelezou po kopcích,
tak polezou vám na nervy.
Všichni budou zničení
z šáreckého cvičení
kromě dětí v kočárku
nakonec si můžou zahrát
na Ctirada a Šárku.
S divokými dětmi do Divoké Šárky
jedte tramvají.
Jedte tramvají.
Tam jim dejte zabrat.
Tam jim kupte párky,
tam se srovnají.
Tam se srovnají.
Hlavně unavit je,
uondat je, vyčerpat.
Jak ovečky půjdou večer spát.
Otcové a matky,
nedělejte zmatky,
rychle pojdte sem!
Rychle pojdte sem!
Shromážděte všecka zdivočelá děcka
tady pod lesem.
Tady pod lesem.

Hlavně unavit je,
uondat je, vyčerpat.
Jak ovečky půjdou večer spát.
Hlavně unavit je,
uondat je, vyčerpat.
Jak ovečky půjdou večer spát.
Harmoniko foukací,
ty to musíš pamatovat,
že ta holka nemá cit,
když se může takhle chovat.
Celé léto jsem jí hrál
a byl jsem jí sympatický.
Ani jsem se nenadál,
zmizela mi jako vždycky.
Zahraj to jeřabinám.
Ty prej mají na starosti
konec léta.
Třeba by...
Třeba by nám zařídily,
ať léto neodlétá.
Třeba by...
Třeba by nám zařídily,
ať léto neodlétá.
Byla celá dojatá,
když jsme hráli u ohníčku.
Vlasy měla ze zlata,
seděla tam jen tak v tričku.
Když se chladem zachvěla,
přikryl jsem jí dekou záda.
Jak tak na mě hleděla,
myslel jsem, že má mě ráda.
Zahraj to jeřabinám.
Ty prej mají na starosti
konec léta.
Třeba by..
Třeba by nám zařídily,
ať léto neodlétá.
Třeba by...
Třeba by nám zařídily,
ať léto neodlétá.
Řekni jim:
Jeřabiny,
bylo to tak nevinný.
Ještě není
proč se červenat.
Mravenec jde trávou,
hledá cestu pravou.
Raz, dva, tři
a ještě raz, dva, tři.
Jde na vlastní pěst,
nožiček má šest.
Raz, dva, tři
a ještě raz, dva, tři.
Tam, kde roste kopřiva,
našel zátku od piva.
Raz, dva, tři
a ještě raz, dva, tři.
To je teda věc,
volá mravenec.
Raz, dva, tři
a ještě raz, dva, tři.
To bude jáсотu v mraveništi,
v zátce se po dešti voda blyští.

Mravenci jdou trávou,
nadšeni tou zprávou.
Raz, dva, tři
a ještě raz, dva, tři.
Mezi kmeny jetele
poskakují vesele.
Raz, dva, tři
a ještě raz, dva, tři.
Když tam dorazili,
tu vodičku pili.
Raz, dva, tři
a ještě raz, dva, tři.
Měla pivní šmak,
zvýšil se jim tlak.
Raz, dva, tři
a ještě raz, dva, tři.
To bylo jásoť u té zátky,
všichni si zpívali cestou zpátky.
La la la la...
To bylo jásoť u té zátky,
všichni si zpívali cestou zpátky.
Všichni si zpívali cestou zpátky,
všichni si zpívali cestou zpátky.
Kde to je?
Teď před chvílí
jsem to tu ještě měl.
Co hledáš, švagře milý?
Možná že bych věděl.
Takovej ten s takovou tou,
jak to jen říci jednou větou.
Taková ta s takovým tím.
Bohužel, švagře, nerozumím.
Takovej ten s takovou tou,
jak to jen říci jednou větou.
Taková ta s takovým tím.
Bohužel, švagře, nerozumím.
No tohle, to jsem blázen,
to jsou mi problémy.
Třeba to spadlo na zem
a je to na zemi.
Na zemi ne, to bych si všim.
Proč já se trochu nesoustředím?
Teď jsem to měl a je to pryč.
Tak mi to, švagře, trochu vylič.
Na zemi ne, to bych si všim.
Proč já se trochu nesoustředím?
Teď jsem to měl a je to pryč.
Tak mi to, švagře, trochu vylič.
Nahoře to má
jako takový čudlíky.
Ach, švagře, ty jsi pako.
Jak je to veliký?
Podívej!
Bejt to velký a ne malý,
to bysme to tak nehledali.
To jsou trable takhle k stáru.
Třebas to zakop pod almaru.
Bejt to velký a ne malý,
to bysme to tak nehledali.
To jsou trable takhle k stáru.
Třebas to zakop pod almaru.
Tam jsem byl pod tou skříní.
Tam jsou jen pavouci.

Řeknu ti, švagře,
nyní tu pravdu pravdoucí.
Jak dobře víš,
s tebou je kříž.
Ty tvoje věci maj někde skrýš.
Jelikož jsou ale němé,
tak už je nikdy nenajdeme.
Takovej ten s takovou tou,
jak to jen říci jednou větou?
Taková ta s takovým tím.
Já tomu vůbec nerozumím.
Kde to je?
Teď před chvílí
jsem to tu ještě měl.
Když je pěkné počasí,
pejscí vrtí ocasy.
Když je pěkné počasí,
pejscí vrtí ocasy.
Vrtí kokři, vrtí chrti,
když je pěkné počasí.
Vrtí kokři, vrtí chrti,
když je pěkné počasí.
Když je pěkné počasí,
naše chytrá kočka si...
Když je pěkné počasí,
naše chytrá kočka si
hřeje chlupy u chalupy,
když je pěkné počasí.
...hřeje chlupy u chalupy,
když je pěkné počasí.
Když je pěkné počasí,
vězni nechtěj do basy.
Když je pěkné počasí,
vězni nechtěj do basy.
Pohovoří na nádvoří,
když je pěkné počasí.
Pohovoří na nádvoří,
když je pěkné počasí.
Když je pěkné počasí,
rádio to ohlásí.
Když je pěkné počasí,
rádio to ohlásí.
Vysoký tlak a žádný mrak,
bude pěkné počasí.
Vysoký tlak a žádný mrak,
bude pěkné počasí.
Do pohádky vedou vrátka,
vejdeme a je tu matka,
která nese nelibě,
že má doma dcery dvě.
Že má doma dcery dvě.
Holena je celá po mně,
bude paní v tomto domě.
Maruška je nevlastní,
skoncovat je třeba s ní.
Skoncovat je třeba s ní.
Případný ženich
do dveří strčí čenich.
Uvidí Mařku a řekne:
Jářku, tu bych si,
tu bych si vzal,
Holeně zbude jen žal.
Nestůj tu, Máří,

voda už se ti vaří.
Přines mi kávu
a podoj krávu.
Udělej, co je třeba,
dostaneš suchý chleba.
Suchý chleba, ten jí stačí,
ten jí stačí, vždyť je mladší.
Když dobře vydrhne schody,
dáme jí napít i vody.
Kravičko, kravičko,
přišla jsem pro mlíčko.
Přišla jsem si poplakat,
nikdo mě tu nemá rád.
Přišla si jen poplakat,
že ji nikdo nemá rád.
Říkáš mi očima,
že zvíře duši má.
Zahřej svoji Marušku,
pohladím tě po růžku.
Zahřej svoji Marušku,
pohladí tě po růžku.
Poslyš, Mařeno, když máš teď
navařeno, vlastně se nudíš.
Tak teda budiž -
matičce své a mně též
fialenky přineseš.
Dobíráte si mě?
Fialky teď v zimě?
Bez kytek se nevracej.
Bez tebe nám bude hej.
Ach, všude sněhu je
a vítr běduje.
Ukryl se i měsíček,
mráz ho štípal do líček.
Ukryl se i měsíček,
mráz ho štípal do líček.
Když je noc lednová,
každý tvor se schová.
Jen já tu bloudím sama,
zlé srdce má sestra má.
Jen já tu bloudím sama,
zlé srdce má sestra má.
Nebydlí tady náhodou
dívenka mého gusta,
co chodí s bílou nádobou
a má tak milá ústa?
Setkali jsme se u studny,
dával jsem napít koni.
Bylo to pro mě osudný
a stále toužím po ní.
To myslíte jistě dceru tuhle,
co má oči černé jako uhle.
Jak se tak na ni koukám,
nejspíš ne.
Spletl jsem si číslo popisné.
Spletl jsem si,
spletl jsem si číslo popisné.
Jsme čas, zraje klas,
pak je mráz, jsme čas.
Jsme rok, po boku bok,
zastav krok, jsme rok.
Nerada ruším klid vašim uším,
mužové.

Už padám na zem,
ruce mám mrazem růžové.
Poslaly si mě v takové zimě
pro kvítí.
Jinak se nesmím tam domů
ke svým vrátiti.
Měsíc třetí pomůže ti.
Měsíc třetí pomůže ti.
Vzhledem k dobré duši její
chvilku jara dopřejme jí.
Vzhledem k dobré duši její
chvilku jara dopřejme jí.
Nastalo jaro samý květ,
skřivan se lek
a začal pět.
Nebylo dlouhé,
to moc ne.
Bylo to jaro pomocné.
Nebylo dlouhé,
to moc ne.
Bylo to jaro pomocné.
A heleme se,
ona ty kytky nese.
To jsou snad šprýmy
uprostřed zimy.
Kdepak to kvítí prosté,
kdepak to asi roste?
Inu v lese pod keříčky,
blízko naší mělké říčky.
Když je tak chytrá,
mohla by třeba zítra
pár jahod lesních,
i když je teď sníh,
pro nás dvě natrhati.
No, to je nápad, máti.
Dobíráte si mě?
Jahody teď v zimě?
Bez jahod se nevracej,
bez tebe nám bude hej.
Ach, všude sněhu je
a vítr běduje.
Cestičky zasypává.
Která je asi pravá?
Cestičky zasypává.
Která je asi pravá?
Když je den lednový,
každý tvor si hová.
Jen já tu bloudím sama,
zlé srdce má matka má.
Jen já tu bloudím sama,
zlé srdce má matka má.
Nebydlí tady náhodou
dívenka mého gusta,
co chodí s bílou nádobou
a má tak milá ústa?
Setkali jsme se u studny,
dával jsem napít koni.
Bylo to pro mě osudný
a stále toužím po ní.
To myslíte jistě dceru moji.
Pere, šije, vaří, taky dojí.
Jak se tak na ni koukám,
nejspíš ne.

Spletl jsem si číslo popisné.
Spletl jsem si,
spletl jsem si číslo popisné.
Jsme čas, zraje klas,
pak je mráz, jsme čas.
Kam jdeš?
Co zas chceš, osobo?
Tak mluv.
Strýčkové zlatí,
mám natrhati na stráni
jahodu sladkou.
To mě před matkou zachrání.
Strýčkové zlatí,
má natrhati na stráni
jahodu sladkou.
To ji před matkou zachrání.
Těžko se jí doma žije.
Bratře červne, chop se kyje!
Těžko se jí doma žije.
Bratře červne, chop se kyje!
Vzhledem k dobré duši její
trochu léta dopřejme jí.
Vzhledem k dobré duši její
trochu léta dopřejme jí.
Nastalo léto na stráni
a cvrček spustil cvrkání.
Nebylo dlouhé,
to moc ne.
Bylo to léto pomocné.
Nebylo dlouhé,
to moc ne.
Bylo to léto pomocné.
A heleme se,
ona jahody nese uprosřed zimy.
To jsou snad šprýmy.
Kdepak jsi je objevila,
sestřičko moje milá?
Pod závějí, pod závějí.
Ještě se mi ruce chvějí.
Když je tak chytrá,
mohla by třeba zítra
ta naše žabka natrhat jabka
červená, pěkně zralá.
Já bych si taky dala.
Dobíráte si mě?
Jablíčka teď v zimě?
Bez jablek se nevracej.
Bez tebe nám bude hej.
Jsme čas, vem to ďas,
je tu zas u nás.
Copak má za úkol,
když zima je vůkol.
Sestra má a matka mají chuť
na jabka.
Máš to doma kruté zřejmě!
Bratře září, vystřídej mě!
Nastalo září v údolí,
prvňáci vyšli do školy.
Nebylo dlouhé,
to moc ne.
Bylo to září pomocné.
Nebylo dlouhé,
to moc ne.

Bylo to září pomocné.
A heleme se,
Máňa jablka nese.
Cože tak málo?
Jak se to stalo?
Že tys je snědla sama
se všema jadýrkama?
Září bylo jenom chvíli.
Ruce mé to nestačily.
Má drahá mami,
půjdem na jabka samy.
Srdce mi buší,
vezmem si nůši.
Jsou sladká,
jsou jako med.
Vyrazíme radši hned.
A všude sněhu je
a vítr běduje.
Nikdo se nevydá ven
kromě těch nemoudrých žen.
Nikdo se nevydá ven
kromě těch nemoudrých žen.
Už jdou.
Jsou divné,
věkově rozdílné.
Kampak, osoby, v tomto období?
Starejte se o své věci,
usmolení staří dědci!
Starejte se o sebe,
ať vás huba nezebe.
Srdce chladná, úcta žádná.
Bratře ledne,
ať se zvedne bouře strašná,
sněhu mračna!
Jsme čas, jsme rok.
Ani krok...
Kravičko, kravičko,
přišla jsem pro mlíčko.
Už jsme tu jen já a ty,
potěšení strakatý.
Už jsme tu jen já a ty,
potěšení strakatý.
Rodina kyselá
někam mi zmizela.
Už máš jenom Marušku,
co tě hladí po růžku.
Už máš jenom Marušku,
co tě hladí po růžku.
KLEPÁNÍ NA DVEŘE
Jémíne! Že by ne?
Nebydlí tady náhodou
dívenka mého gusta,
co chodí s bílou nádobou
a má tak milá ústa?
Bydlí! Bydlí!
Bydlí! Bydlí!
Jsem chudý a pracovitý,
taková jsi, myslím, i ty.
Co to dohromady dát,
když tě mám tak dlouho rád,
když tě mám tak dlouho rád.
Já jsem si vás taky všimla,
když jste vedl toho šimla.

Jestli nemáte s kým být,
mohli bychom spolu žít.
Mohli bychom spolu žít.
To bylo to vyprávění o tom,
jak se život mění.
O dvanácti měsících,
o lidech dobrých i zlých.
O lidech dobrých i zlých.
O děvčátku, které znalo radosti
a lásky málo.
Kolik toho zkusilo,
než se mu poštěstilo,
než se mu poštěstilo.